

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. kovo 16 d.*

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas – Direktyva 2008/50/EB – Aplinkos oro kokybė – Teisingumo Teismo sprendimas, kuriuo pripažįstamas įsipareigojimų neįvykdymas – SESV 260 straipsnio 2 dalis – Pareiga imtis būtinų priemonių tokiam sprendimui įvykdyti – Europos Komisijos nurodytas šios pareigos neįvykdymas – Oficialaus pranešimo aiškumo, kiek tai susiję su klausimu, ar referencinę dieną teismo sprendimas dar turėjo būti įvykdytas, stoka – Teisinio saugumo principas – Nepriimtumas“

Byloje C-174/21

dėl 2021 m. kovo 21 d. pagal SESV 260 straipsnio 2 dalį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Komisija, atstovaujama M. Noll–Ehlers ir I. Zaloguin,

ieškovė,

prieš

Bulgarijos Respubliką, atstovaujamą iš pradžių L. Zaharieva, T. Mitova ir M. Georgieva, vėliau – L. Zaharieva ir T. Mitova,

atsakovę,

palaikomą

Lenkijos Respublikos, atstovaujamos B. Majczyna,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė K. Jürimäe, M. Safjan (pranešėjas), teisėjai D. Gratsias, N. Piçarra ir N. Jääskinen,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė R. Stefanova-Kamisheva, administratorė,

* Proceso kalba: bulgarų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2022 m. rugsėjo 21 d. posėdžiui,
susipažinęs su 2022 m. lapkričio 17 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Savo ieškiniu Europos Komisija Teisingumo Teismo prašo:
 - pripažinti, kad, nesiėmusi visų būtinų priemonių 2017 m. balandžio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimui *Komisija / Bulgarija* (C-488/15, EU:C:2017:267) įvykdyti, Bulgarijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 260 straipsnio 1 dalį dėl šių zonų ir aglomeracijų: Sofijos (BG0001), Plovdivo (BG0002), Šiaurės Bulgarijos (BG0004), Pietvakarių Bulgarijos (BG0005) ir Pietryčių Bulgarijos (BG0006);
 - nurodyti Bulgarijos Respublikai sumokėti Komisijai vienkartinę 3156 EUR dydžio sumą už kiekvieną dieną, skaičiuojant nuo 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Komisija / Bulgarija* (C-488/15, EU:C:2017:267) paskelbimo dienos iki sprendimo šioje byloje paskelbimo dienos arba, jei sprendimas byloje C-488/15 būtų įvykdytas anksčiau, iki gruodžio 31 d. paskutiniųjų sprendimo neįvykdymo metų, bet ne mažiau, kaip vienkartinę 653000 EUR sumą;
 - nurodyti Bulgarijos Respublikai sumokėti Komisijai periodinę 5677,20 EUR dydžio baudą už dieną ir už kiekvieną oro kokybės zoną, skaičiuojant nuo Teisingumo Teismo sprendimo šioje byloje paskelbimo dienos iki 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Komisija / Bulgarija* (C-488/15, EU:C:2017:267) visiško įvykdymo, ir
 - priteisti iš Bulgarijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisinis pagrindas

- 2 2008 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/50/EB dėl aplinkos oro kokybės ir švaresnio oro Europoje (OL L 152, 2008, p. 1) 13 straipsnio „Ribinės vertės ir pavojaus slenksčiai žmonių sveikatai apsaugoti“ 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad visose jų zonose ir aglomeracijose sieros dioksido, KD_{10} , švino ir anglies monoksido lygiai aplinkos ore neviršytų XI priede nustatytų ribinių verčių.

<...>“

- 3 Šios direktyvos 23 straipsnio „Oro kokybės planai“ 1 dalyje numatyta:

„Kai tam tikrose zonose arba aglomeracijose teršalų lygis aplinkos ore kiekvienu atveju viršija ribinę arba siektiną vertę bei atitinkamą leistiną nukrypimo dydį, valstybės narės užtikrina, kad toms zonoms ir aglomeracijoms būtų parengti oro kokybės planai, kad būtų pasiektos atitinkamos XI ir XIV prieduose nustatytos ribinės vertės arba siektinos vertės.

Jeigu viršijamos tos ribinės vertės, kurių pasiekimo terminas jau baigėsi, oro kokybės planuose išdėstomos atitinkamos priemonės, kad šios vertės būtų viršijamos kuo trumpesnę laikotarpį. Į oro

kokybės planus papildomai gali būti įtrauktos specialiosios priemonės, kurias taikant siekiama apsaugoti pažeidžiamų gyventojų, įskaitant vaikus, grupes.

Į šiuos oro kokybės planus įtraukiama bent XV priedo A skirsnyje nurodyta informacija, ir gali būti įtrauktos priemonės pagal 24 straipsnį. Šie planai perduodami Komisijai nedelsiant, bet ne vėliau kaip per dvejus metus nuo tų metų, kuriais buvo užregistruotas pirmas taršos lygio viršijimas, pabaigos.

<...>“

- 4 Minėtos direktyvos 27 straipsnyje „Informacijos ir ataskaitų teikimas“ numatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad per tam tikrą terminą, nustatytą įgyvendinimo priemonėse, nurodytose 28 straipsnio 2 dalyje, su informacija apie aplinkos oro kokybę galėtų susipažinti Komisija.

2. Bet kuriuo atveju, siekiant konkretaus tikslo – nustatyti, ar laikomasi ribinių verčių bei kritinių taršos lygių ir tai, ar pasiektos siektinos vertės – ne vėliau kaip per devynis mėnesius pasibaigus kiekvieniems metams Komisijai pateikiama tokia informacija <...>“

- 5 Šios direktyvos XI priedo antraštė yra „Žmonių sveikatos apsaugos ribinės vertės“. Dėl KD_{10} šiame priede numatyta, kad dienos ribinė vertė, kuri negali būti viršyta daugiau kaip 35 kartus per kalendorinius metus, yra 50 mikrogramų kubiniame metre ($\mu\text{g}/\text{m}^3$), o metinė ribinė vertė – 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ per kalendorinius metus. Minėtame priede patikslinta, kad diena, nuo kurios reikėjo laikytis šių ribinių verčių, buvo 2005 m. sausio 1 d.

Sprendimas Komisija / Bulgarija

- 6 2017 m. balandžio 5 d. Sprendime *Komisija / Bulgarija* (C-488/15, EU:C:2017:267) Teisingumo Teismas nusprendė:

- dėl to, kad nuo 2007 m. iki 2014 m. (imtinai) sistemingai ir nuolat buvo nesilaikoma dienos ir metinių KD_{10} koncentracijos ribinių verčių šiose zonose ir aglomeracijose: Sofijoje (BG0001 AG), Plovdive (BG0002 AG), Šiaurės Bulgarijoje (BG0004), Pietvakarių Bulgarijoje (BG0005) ir Pietryčių Bulgarijoje (BG0006),
- dėl to, kad nuo 2007 m. iki 2014 m. (imtinai) sistemingai ir nuolat buvo nesilaikoma dienos KD_{10} koncentracijos ribinės vertės Varnos zonoje (BG0003 AG), o 2007 m., 2008 m. ir nuo 2010 m. iki 2014 m. (imtinai) – metinės KD_{10} koncentracijos ribinės vertės toje pačioje Varnos zonoje (BG0003 AG),

Bulgarijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 2008/50 13 straipsnio 1 dalies ir XI priedo nuostatas.

- 7 Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad, kiek tai susiję su laikotarpiu nuo 2010 m. birželio 11 d. iki 2014 m. (imtinai), dėl to, kad visose minėtose zonose ir aglomeracijose toliau buvo viršijamos dienos ir metinės KD_{10} koncentracijos ribinės vertės, Bulgarijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal minėtos direktyvos 23 straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą, pirmiausia įsipareigojimo užtikrinti, kad minėtos vertės būtų viršijamos kuo trumpesnę laikotarpį.

Ikiteisminė procedūra ir procesas Teisingumo Teisme

- 8 Paskelbus 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimą *Komisija / Bulgarija* (C-488/15, EU:C:2017:267), 2017 m. gegužės 11 d. raštu Komisija paprašė Bulgarijos Respublikos pateikti duomenų apie priemones, kurių ši ėmėsi šiam sprendimui įvykdyti.
- 9 Keliais raštais, išsiųstais laikotarpiu nuo 2017 m. birželio 5 d. iki 2018 m. rugsėjo 26 d., Bulgarijos Respublika nurodė Komisijai įvairias priemones, kurių ši ėmėsi šiam sprendimui įvykdyti, ir patikslino, kad nuo šiol įvairiose savivaldybėse, esančiose zonose, kurioms taikomas šis sprendimas, buvo laikomasi tam tikrų KD₁₀ koncentracijos ribinių verčių.
- 10 Remdamasi neapdorotais duomenimis, susijusiais su oro kokybe 2015 ir 2016 m., Komisija konstatavo, kad nurodytais metais KD₁₀ koncentracijos dienos ribinės vertės nebuvo laikomasi nė vienoje iš šešių Teisingumo Teismo sprendime nurodytų zonų, o šioms koncentracijoms taikoma metinė ribinė vertė visose šiose zonose, išskyrus Varną (BG0003 AG) zoną, buvo viršyta.
- 11 Tada 2018 m. lapkričio 9 d. Komisija išsiuntė Bulgarijos Respublikai oficialų pranešimą pagal SESV 260 straipsnio 1 dalį. Šiame pranešime ji konstatavo, kad, praėjus maždaug pusantrų metų po 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Komisija / Bulgarija* (C-488/15, EU:C:2017:267) paskelbimo ir beveik vienuolikai metų po Direktyvos 2008/50 įsigaliojimo, Bulgarijos Respublika vis dar nesiėmė priemonių, būtinų tame sprendime konstatuotiems išpareigojimų neįvykdymo atvejams nutraukti. Be to, ji paragino šią valstybę narę pateikti savo pastabas per dvejų mėnesių terminą, kuris vėliau pratęstas dar vienam mėnesiui iki 2019 m. vasario 9 d. (toliau – referencinė diena), ir informuoti ją apie per tą laiką, galbūt, padarytą pažangą.
- 12 2019 m. sausio 8 d., pateikusi pirmuosius duomenis, Bulgarijos Respublika 2019 m. sausio 18 d. raštu atsakė į oficialų pranešimą ir kelis kartus laikotarpiu nuo 2019 m. liepos 22 d. iki 2020 m. rugsėjo 1 d. išsiuntė papildomus duomenis. Šiuose raštuose ji, be kita ko, tvirtino, kad 2017 ir 2018 m. buvo laikomasi metinės ribinės vertės Pietvakarių Bulgarijos zonoje (BG0005), o 2019 m. Pietvakarių Bulgarijos (BG0005), Pietryčių Bulgarijos (BG0006) ir Sofijos (BG0001 AG) zonose nebuvo nustatyta metinės ribinės vertės viršijimo atvejų. Ji taip pat pažymėjo, kad kai kuriose šiose zonose esančiose savivaldybėse ir toliau buvo laikomasi aplinkos oro kokybės ribinių verčių, o kitose savivaldybėse viršijimo atvejų ir toliau mažėjo. Paskui Bulgarijos Respublika nurodė, kad ėmėsi įvairių priemonių, kad apribotų draudžiamo viršijimo atvejus, be kita ko, susijusius su pagrindiniais taršos šaltiniais, t. y. būstų šildymu ir kelių transportu.
- 13 Komisija, laikinai į ikiteisminę procedūrą neįtraukusi Varnos zonos (BG0003 AG), nusprendė, kad, atsižvelgusi į Bulgarijos Respublikos pateiktus duomenis ir ataskaitas apie oro kokybę, pateiktas pagal Direktyvos 2008/50 27 straipsnį laikotarpiu nuo 2015 m. iki 2019 m., ši valstybė narė nesiėmė visų priemonių, būtinų 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimui *Komisija / Bulgarija* (C-488/15, EU:C:2017:267) įvykdyti, nes penkiose zonose, kurioms taikomas šis sprendimas, vis dar nebuvo laikomasi dienos ir metinių ribinių verčių, ir kad šiose penkiose zonose viršijimo laikotarpis nebuvo toks trumpas, koks galėtų būti.
- 14 Tokiomis aplinkybėmis Komisija nusprendė pareikšti šį ieškinį.
- 15 2021 m. rugpjūčio 18 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Lenkijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Bulgarijos Respublikos reikalavimų.

Dėl ieškinio dėl žalos atlyginimo priimtino

Šalių argumentai

- 16 Kadangi SESV 258 straipsnyje numatyta ikiteisminei procedūrai taikomi bendrieji principai *mutatis mutandis* turi būti taikomi SESV 260 straipsnio 2 dalyje įtvirtintai pareigai, ir, priminus, kad, remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, pagal SESV 258 straipsnio pirmąją pastraipą, prieš išsiųsdama oficialų pranešimą, Komisija turi galėti pagrįstai teigti, jog atitinkama valstybė narė neįvykdė jai tenkančio įsipareigojimo, Bulgarijos Respublika, palaikoma Lenkijos Respublikos, atsiliepiame į ieškinį padarė išvadą, jog tam, kad galėtų išsiųsti oficialų pranešimą pagal SESV 260 straipsnio 2 dalį, Komisija turi pareikšti, jog atitinkama valstybė narė neįvykdė įsipareigojimo įvykdyti Teisingumo Teismo sprendimą, kuriuo pripažįstamas įsipareigojimų neįvykdymas.
- 17 Bulgarijos Respublika pažymi, kad Komisijos oficialiame pranešime padarytas pareiškimas dėl tariamo 2017 m. balandžio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija / Bulgarija* (C-488/15, EU:C:2017:267) neįvykdymo grindžiamas faktinėmis aplinkybėmis, susiklosčiusiomis prieš paskelbiant šį sprendimą, t. y. duomenimis apie aplinkos oro kokybę, susijusiais su 2015 ir 2016 m., todėl 2018 m. lapkričio 9 d. oficialiame pranešime ši institucija negalėjo nei užtikrintai nustatyti įsipareigojimo neįvykdymo pagal SESV 260 straipsnio 1 dalį, nei pagrįstai teigti, kad Bulgarijos Respublika neįvykdė šio sprendimo. Taigi Komisija pirma laiko pradėjo SESV 260 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros ikiteisminį etapą, pažeisdama teisinio saugumo reikalavimus.
- 18 Bulgarijos Respublika, palaikoma Lenkijos Respublikos, teigia, kad ieškinyš nepriimtinas.
- 19 Manydama, kad šio ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo dalykas nebuvo nei išplėstas, nei papildytas atsižvelgiant į 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimą *Komisija / Bulgarija* (C-488/15, EU:C:2017:267), Komisija dublike primena Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją, pagal kurią sistemingo ir nuolatinio įsipareigojimų pagal Europos Sąjungos teisės akto nuostatas neįvykdymo atveju papildomi duomenys gali būti pateikti po pagrįstos nuomonės pateikimo, o ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo dalykas taip pat gali apimti ir faktines aplinkybes, susiklosčiusias po šios nuomonės pateikimo.
- 20 Be to, Komisija nurodo, kad 2015 ir 2016 m. duomenys neabejotinai rodo nuolatinį KD₁₀ koncentracijos ribinių verčių viršijimą, su kuriuo kelerius metus po Teisingumo Teismo sprendime nurodytos dienos Bulgarijos gyventojai turėjo taikstyti. Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgdama į tai, kad įsipareigojimų neįvykdymas tęsėsi, Komisija mano, kad ji pagrįstai galėjo pradėti ikiteisminę procedūrą. Be to, argumentas, kad Komisija formaliai privalo laukti kelerius metus po pagal SESV 258 straipsnį priimto Teisingumo Teismo sprendimo paskelbimo, kad galėtų pareikalauti jį įvykdyti, yra iš esmės nepriimtinas, nes tokio „malonės termino“ nėra numatyta nei Sutartyse, nei Direktyvos 2008/50 27 straipsnyje numatytoje ataskaitos pateikimo procedūroje, jis taip pat negali būti pagrįstas teisinio saugumo principu.
- 21 Triplike Bulgarijos Respublika patikslina, kad prašo pripažinti ieškinį nepriimtinu ne atsižvelgiant į jo dalyką, bet į šiai bylai būdingus laiko aspektus. Konkrečiai kalbant, ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo trūkumą lėmė ne po oficialaus pranešimo pateikimo išplėsta ieškinio apimtis, o tai, kad iš pat pradžių nebuvo pagrindo pradėti ikiteisminę procedūrą, nulėmusią šio ieškinio pareiškimą. Šiomis aplinkybėmis tai, kad ieškinio dalykas susijęs su Teisingumo Teismo

sprendimo, kuriuo pripažįstama, jog išipareigojimų neįvykdymas tebesitęsia, neįvykdymu, negali ištaisyti tokio trūkumo, nes pagal SESV 260 straipsnio 2 dalį pradėta ikiteisminė procedūra turi būti teisėta siekiant užtikrinti atitinkamos valstybės narės teises.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 22 Reikia priminti, kad pagal SESV 260 straipsnio 1 ir 2 dalis valstybė narė, kurios atžvilgiu Teisingumo Teismas yra pripažinęs, kad neįvykdė vieno iš išipareigojimų pagal Sutartis, privalo imtis būtinų priemonių Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti, o Komisija gali kreiptis į Teisingumo Teismą, jei mano, kad atitinkama valstybė narė nesiėmė tokių priemonių Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti, prieš tai suteikusi tai valstybei galimybę pateikti savo pastabas.
- 23 Taigi šios procedūros tikslas yra paskatinti išipareigojimų nevykdančią valstybę narę įvykdyti sprendimą dėl išipareigojimų neįvykdymo (2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija*, C-304/02, EU:C:2005:444, 80 punktą). Toks vykdymas turi būti pradėtas nedelsiant po to, kai paskelbtas toks teismo sprendimas, ir užbaigtas kuo greičiau (šiuo klausimu žr. 1985 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, 131/84, EU:C:1985:447, 7 punktą ir 2019 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Komisija / Airija (Derrybrien vėjo jėgainių parkas)*, C-261/18, EU:C:2019:955, 123 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 24 Be to, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad referencinė data, kuria būtina remtis vertinant tokį išipareigojimų neįvykdymą pagal SESV 260 straipsnio 1 dalį, t. y. išipareigojimo imtis Teisingumo Teismo sprendimo vykdymo priemonių neįvykdymą, yra ta, kurią baigėsi vadovaujantis SESV 260 straipsnio 2 dalimi pateiktame oficialiame pranešime nurodytas terminas (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-610/10, EU:C:2012:781, 67 punktą).
- 25 Darytina išvada, kad pagal analogiją su jurisprudencija, susijusia su SESV 258 straipsniu grindžiamais ieškiniais dėl išipareigojimų neįvykdymo, oficialaus pranešimo pagal SESV 260 straipsnio 2 dalį pateikimui būtina, kad Komisija galėtų pagrįstai teigti, kad nebuvo imtasi priemonių Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti, antraip būtų pažeisti teisinio saugumo reikalavimai (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija (Atliekų tvarkymo planai)*, C-642/18, EU:C:2019:1051, 17, 18 ir 26 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 26 Atsižvelgiant į šio sprendimo 23 punkte primintą procedūros tikslą, tai reiškia, kad vykstant ikiteisminei procedūrai ir prieš išsiųsdama oficialų pranešimą Komisija privalo ne tik patikrinti, ar atitinkamas sprendimas per tą laiką buvo įvykdytas, bet ir šiame oficialiame pranešime aiškiai pareikšti ir pateikti *prima facie* įrodymų, kad referencinę dieną sprendimas vis dar nėra įvykdytas.
- 27 Iš tiesų negalima pagrįstai priekaištauti valstybei narei pažeidus išipareigojimą imtis priemonių Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti, jei iš oficialaus pranešimo aiškiai nematyti, kad referencinę dieną pareiga įvykdyti šį sprendimą nuo jo paskelbimo vis dar nebuvo įvykdyta.
- 28 Šioje byloje reikia pažymėti, kad 2018 m. lapkričio 9 d. oficialiame pranešime Komisija tinkamai aiškiai nepareikšė ir nepateikė *prima facie* įrodymų, kad 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimas *Komisija / Bulgarija* (C-488/15, EU:C:2017:267) referencinę dieną, t. y. 2019 m. vasario 9 d., dar turėjo būti įvykdytas.

- 29 Šiame pranešime Komisija nurodo, kad iki 2014 m. tame sprendime nustatyti neįvykdyti įsipareigojimai, kiek jie susiję su tame rašte nurodytomis zonomis ir aglomeracijomis, ir toliau tęsėsi 2015 ir 2016 m., tačiau nepateikė nei išsamių paaiškinimų, nei faktinių aplinkybių analizės, kad per šiuos dvejus metus konstatuota situacija išliko tokia pati nesant aiškaus pagerėjimo laikotarpiu nuo sprendimo paskelbimo 2017 m. balandžio 5 d. iki referencinės dienos, 2019 m. vasario 9 d., todėl būtina imtis priemonių minėtam sprendimui įvykdyti.
- 30 Taigi nei tai, kad šie įsipareigojimai nebuvo vykdomi nuo laikotarpio, dėl kurio priimtas Teisingumo Teismo sprendimas, pabaigos, t. y. 2014 m., iki paskesnio laikotarpio, bet iki sprendimo paskelbimo pabaigos, t. y. 2015 ir 2016 m., nei tame sprendime Teisingumo Teismo nurodytas sistemingas ir nuolatinis minėtų įsipareigojimų neįvykdymas automatiškai nereiškia, kad tiek minėto sprendimo paskelbimo dieną, tiek referencinę dieną jis dar turėjo būti įvykdytas, todėl Bulgarijos Respublikai buvo galima priekaištauti, kad ji nesiėmė visų priemonių, reikalingų jam įvykdyti.
- 31 Taigi oficialiame pranešime nenurodžiusi ir *prima facie* aiškiai neįrodžiusi būtinos prielaidos, kad 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimas *Komisija / Bulgarija* (C-488/15, EU:C:2017:267) referencinę dieną dar turėjo būti įvykdytas, kiek tai susiję su šiame rašte nurodytomis zonomis ir aglomeracijomis, Komisija pagrįstai nepareiškė, kad Bulgarijos Respublika neįvykdė įsipareigojimo imtis priemonių šiam sprendimui įvykdyti.
- 32 Tokiomis aplinkybėmis Komisijos ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo reikia atmesti kaip nepriimtina.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 33 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Bulgarijos Karalystė prašė priteisti išlaidas iš Komisijos, o pastarosios pareikštas ieškinys pripažintas nepriimtinu, Komisija turi jas padengti.
- 34 Pagal to paties Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, kurioje nustatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas, Lenkijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.**
- 2. Bulgarijos Respublika padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Lenkijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.